

393R1938

Nr L 176/12

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

20. 7. 93

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 1938/93

av den 19 juli 1993

om ändring av förordning (EEG) nr 3002/92 särskilt vad avser frisläppandet av den säkerhet som ställs vid export av interventionsprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION
HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2046/92⁽²⁾, särskilt artiklarna 12.4 och 26.3 i denna, och motsvarande bestämmelser i övriga förordningar om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter, och

med beaktande av följande:

Det är nödvändigt att medlemsstaterna ges mer tid att genomföra den eventuella omorganisation av sina kontrollorgan som krävs för att uppfylla kravet på att ett enskilt organ ansvarar för kontrollen av användningen av och/eller bestämmelseorten för alla produkter, oavsett ursprung, som omfattas av en särskild åtgärd eller delar därav.

I vissa fall säljs interventionsprodukter till ett pris som beräknas med hänsyn tagen till exportbidragets storlek för tredje länder eller ett visst tredje land. Det berättigade exportbidragsbeloppet dras därför av från försäljningspriset.

För att säkerställa att transaktionen genomförs på rätt sätt skall en säkerhet ställas. Storleken på denna säkerhet beräknas med hänsyn tagen till olika faktorer vad avser den berörda transaktionen, i synnerhet risken för snedvridning av handeln och aktörernas totala fullgörande av sina åtaganden.

Erfarenheten visar att det är nödvändigt att omvärdera följderna av avyttringen av interventionsprodukter på marknaderna i andra tredje länder än de som avsågs vid exporttillfället.

De bestämmelser som styr frisläppandet av ställda säkerheter vid de bestämmelseorter som faktiskt nås, bör anpassas i detta syfte, samtidigt som effektiviteten av de åtgärder som beslutas för försäljning av interventionsprodukter säkerställs. Med hänsyn till de olika förhållanden som råder, verkar det på en övergripande nivå endast möjligt att fastställa bestämmelser om säkerhetens frisläppande som begränsas till exportbidragsaspekten.

⁽¹⁾ EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT nr L 215, 30.7.1992, s. 1.

Kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1231/93⁽⁴⁾, bör därför ändras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandena från samtliga berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 3002/92 ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 tredje stycket skall "sex månader" ersättas med "tio månader".
2. Artikel 11.2 skall ersättas med följande:

"2. De krav som fastställs i a och d i punkt 1, är primära krav enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 2220/85, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 15.2 i denna förordning."
3. Artikel 15 skall ersättas med följande:

"Artikel 15"

1. Frisläppandet av säkerheten är beroende av att det bevis som anges i artikel 4 framläggs, och
 - om produkterna skall importeras till ett bestämt tredje land, eller
 - om, i de fall då produkterna skall exporteras från gemenskapen, det råder allvarliga tvivel om den verkliga bestämmelseorten,

av att de bevis framläggs som närmare anges i artiklarna 17 och 18 i förordning (EEG) nr 3665/87.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får kräva ytterligare bevis som på ett tillfredsställande sätt visar att produkterna faktiskt har saluförts i det importerande tredje landet.

⁽³⁾ EGT nr L 301, 17.10.1992, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT nr L 124, 20.5.1993, s. 25.

Om det råder allvarliga tvivel om produkternas faktiska bestämmelseort, får kommissionen begära att medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna i denna punkt.

2. Om produkten skall importeras till ett bestämt tredje land och exportbidragsbeloppet dras av från försäljningspriset, och de bevis som anges i punkt 1 inte framläggs

a) skall en del av säkerheten frisläppas om bevis framläggs för att produkten har lämnat gemenskapens tullområde. Det frisläppta beloppet skall vara lika med det lägsta exportbidrag som fastställs enligt artikel 20 i förordning (EEG) nr 3665/87, som gäller den dag då exportdeklarationen godkänns;

b) utöver det belopp som avses i a, skall den del av säkerheten frisläppas som motsvarar skillnaden mellan det lägsta exportbidrag som avses ovan och det

exportbidragsbelopp som gäller den dag då exportdeklarationen till det faktiska importerande tredje landet godkänns, förutsatt att detta belopp inte överstiger det exportbidragsbelopp som gäller för den obligatoriska bestämmelseorten, om

— exporten till ovannämnda tredje land inte kunde genomföras på grund av force majeure,

— beviset för import till det andra bestämmelselandet framläggs i enlighet med punkt 1.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1.1 skall tillämpas från och med den 1 juli 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 juli 1993.

På kommissionens vägnar

René STEICHEN

Ledamot av kommissionen
